

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd**

1 Ds 26/04

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emilie Zimovej a sudecov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského o návrhu navrhovateľa Mgr. L. B. sudskej súdci Okresného súdu L. o určenie neplatnosti písomného napomenutia vydaného dňa 23. septembra 2004 predsedom Okresného súdu v L. na ústnom pojednávaní dňa 18. februára 2005 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 117 ods. 11 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prisediacich v znení neskorších noviel a doplnkov sa návrh Mgr. L. B. sudskej súdci Okresného súdu v L. o určenie neplatnosti písomného napomenutia zo dňa 23. septembra 2004 pod sp. zn. Spr 846/04 vydaného predsedom Okresného súdu v L. z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Predseda Okresného súdu v L. podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších noviel a doplnkov (ďalej len „Zákona o sudcoch“) udelil sudskej súdci Okresného súdu v L. Mgr. L. B. písomné napomenutie za to, že vo veci vedenej na Okresnom súde v L. sp. zn. 4 Er 19/02. v ktorej bol zákonným sudcom v čase od 5. 8. 2002 do 8. 9. 2004 nekonal a ani na opakované písomné upozornenia predsedu okresného súdu sa k stážnostiam súdneho exekútoru JUDr. J. I. nevyjadril k dôvodom o pričinách prieťahu v konaní v predmetnej veci, o vydanie poverenia súdneho exekútoru, preto predseda súdu druhú urgenciu súdneho exekútoru JUDr. J. I. zo dňa 2. 9. 2004 považoval ako opodstatnenú a nečinnosť v konaní vo veci vyhodnotil ako prieťah v konaní. Vzhľadom na to, že sudska dňa 8.9.2004 konala, kedy vydal poverenie na vykonanie exekúcie JUDr. J. I. a vypracoval uznesenie, v ktorom žiadost súdneho exekútoru o udelenie poverenia na výkon exekúcie proti M. N. zastavil a vo veci bolo rozhodnuté, kvalifikovať konanie sudskej súdci za nedostatky v práci menšieho významu a udeliť v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona sudskej súdci písomné napomenutie.

Navrhovateľ Mgr. L. B. sudskej súdci Okresného súdu v L. podal v zákonnej lehote dňa 13. 10. 2004 na disciplinárny súd návrh o určenie neplatnosti písomného napomenutia, ktoré mu bolo uložené predsedom Okresného súdu

v L. dňa 23. 9. 2004 a doručené bolo súdcovi dňa 29. 9. 2004. Návrh odôvodňoval tým, že v napomenutí mu predsedu súdu vytýka, že napriek jeho vyhodnoteniu druhej urgencie JUDr. J. I. ohľadne poverenia vo veci sp. zn. 4 Er 19/02 podľa jej obsahu, ako sťažnosti na prieťahy v konaní sa k tejto opakovane písomne nevyjadril a preto považoval sťažnosť za opodstatnenú. Takéto stanovisko predsedu Okresného súdu v L. v ňom evokuje záver, že sťažnosť, hoci podľa neho išlo len o druhú urgenciu udelenia poverenia, predsedu súdu považoval za opodstatnenú len preto, že sa k sťažnosti a k dôvodom uvedenia príčin prieťahov v konaní nevyjadril. Zároveň priupustil, že od 2. 8. 2002 do 8. 9. 2004, kedy vo veci vydal rozhodnutie uplynula dlhšia doba, ktorú odôvodnil počtom pridelených vecí do jeho senátu. V čase od r. 1999 až do udelenia písomného napomenutia 23. 9. 2004 sa pokiaľ ide o množstvo pridelených vecí v jeho senáte začala zhoršovať situácia, počnúc rokom 2002 najmä s poukazom na pridelovanie vecí z registra Er, prihliadajúc i na skutočnosť, že ako niekoľkoročnému predsedovi trestného senátu bolo potrebné naštudovať viacero právnych predpisov upravujúcich exekučné konanie. Situácia ohľadne pridelovania vecí sa nadálej zhoršila aj po odchode sudkyne z trestného úseku, ktorej veci zo senátu 3 T boli prerozdelené len do senátov 2 T a 4 T a nie aj do senátu 1 T. Na tieto skutočnosti opakovane písomne upozornil dňa 12. 7. 2004, 7. 9. 2004 a 8. 10. 2004, pričom v upozorneniach poukazoval na neprimeraný počet pridelených vecí v jeho senáte s tým, že zjavne hrozí, že tieto veci nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov. Poukázal aj na to, že predsedu Okresného súdu v L. doteraz na pracovných poradách vždy vyhodnocoval výkony predsedov senátov a vyzdvihoval a vyjadroval spokojnosť s prácou v jednotlivých senátoch, vrátane jeho senátu.

Predsedu Okresného súdu v L. na žiadosť disciplinárneho súdu doložil kópiu písomného napomenutia zo dňa 23. 9. 2004 sp. zn. Spr 846/04, opatrenie predsedu Okresného súdu v L. zo dňa 16. 1. 2002 sp. zn. Spr 45/02, ktorým predsedu súdu uložil súdcom Okresného súdu v L. vybavujúcich agendu E a Er v zmysle rozvrhu práce Okresného súdu v L. na r. 2002, aby po predložení spisu vedúcou kancelárie príslušného oddelenia vykonali úpravu smerujúcu k ukončeniu veci v lehote do 30 pracovných dní. Za splnenie úlohy zodpovedali predsedovia senátov, predložil zápisnice z pracovných porad súdcov Okresného súdu v L. zo dňa 10. 12. 2002, 8. 1. 2003, 8. 4. 2003, 6. 5. 2003, 7. 10. 2003, 12. 11. 2003, 9. 12. 2003, 10. 8. 2004 a 7. 9. 2004, kde predsedu súdu opakovane upozorňoval súdcov na stav vybavovania v agende Er a predložil aj zoznamy spisov z agendy Er starších ako jeden mesiac bez úkonu za obdobie od septembra 2002 do 31. 12. 2004. Doložené boli aj upozornenia súdcu Mgr. L. R. zo dňa 9. 7. 2004 a 7. 9. 2004, v ktorých súdca v zmysle § 30 ods. 4 Zákona o súdoch upozorňoval na neprimeraný počet pridelených vecí v senáte 4 T, pričom zjavne hrozí, že tieto súdca nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Disciplinárny súd na ústnom pojednávaní za účasti navrhovateľa a predsedu Okresného súdu v L. prejednal vec a oboznámil aj pripojený spis Okresného súdu v L. zn. 4 Er 19/02.

Navrhovateľ Mgr. I. B. zotrval na návrhu na vyslovenie neplatnosti napomenutia vydaného predsedom Okresného súdu v L. Poukázal na dôvody uvedené v tomto v pisomnom návrhu. Zároveň poukázal na znenie ustanovenia § 117 ods. 9 Zákona o sudecoch a na gramatický výklad citovaného ustanovenia, z ktorého má podľa názoru súdca vyplynúť, že postup orgánu oprávneného podať návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý zvolil v danom prípade predseda okresného súdu je opodstatnený tedy, keby sa jednalo najmenej o dva skutky. V danom prípade bolo však navrhovateľovi kladené porušenie povinnosti len v jednom prípade. Poukázal zároveň aj na to, že v napomenutí uviedol predseda okresného súdu aj to, že sťažnosť vznesenú na súdca považoval za opodstatnenú z dôvodu, že sa súdca k prvej urgencii nevyjadril. Považuje to za nelogické s tým, že potom bolo možno vyvodíť záver, že v prípade vyjadrenia sa k urgencii by bola sťažnosť neopodstatnená. Ďalej k veci navrhovateľ uviedol, že nespochybňuje tú skutočnosť, že v predmetnej veci od nápadu od 2. 8. 2002 do vydania poverenia 8. 9. 2004 nevykonal žiadne úkony a odôvodnil to nadmerným pracovným zaťažením, na ktoré aj písomne upozornil predsedu okresného súdu. Poukázal tiež na to, že vybavoval agendu T a s pridelovaním veci v exekučnej agende mal problém v tom smere, že sa často musel radiť so skúsenejšími kolegami a predmetnú vec považoval za zložitejšiu z toho dôvodu, že vo veci sa jednalo o troch povinných, v skutočnosti bolo možno výdať poverenie len vo vzťahu k dvom z nich. Návrh voči povinnému v 1. rade zamietol uznesením dňa 8. 9. 2004.

Predseda Okresného súdu v L. JUDr. Š. P. žiadal návrh JUDr. L. B. zamietnuť. Poukázal na dĺžku prieťahu vo veci, ako aj na okolnosť, že navrhovateľa upozornil aj ústne aby vo veci konal a upozorňoval aj ostatných súdcov na pracovných poradách, aby konali v exekučných veciach. Jeho tvrdenie dokazuje opatrenie predsedu súdu zo dňa 16. 1. 2002 a zápisnica z pracovnej porady súdcov konanej dňa 10. 8. 2004. Napriek týmto skutočnostiam zdôraznil, že v osobe navrhovateľa ide o dobrého súdca, ktorý si zastane svoje miesto a preto s ohľadom na takéto hodnotenie v danej veci postupoval tak, že vec vybavil písomným napomenutím súdci a nepodával návrh na začatie disciplinárneho konania proti súdcovi.

Zo spisu Okresného súdu v L. sp. zn. 4 Er 19/02 nesporne vyplynulo, že v čase od 2. 8. 2002 do vydania poverenia súdneho exekútoru JUDr. J. dňa 8. 9. 2004 a uznesenia o zamietnutí časti návrhu na vydanie poverenia, sudca nevykonal žiadne úkony a že v tomto období objektívne vznikol priet'ah v konaní v predmetnej veci. Objektívny priet'ah v konaní bol konštatovaný aj zo strany predsedu okresného súdu, ktorý druhú urgenciu súdneho exekútoru považoval za opodstatnenú st'ažnosť na nečinnosť zo strany súdcu. To bol aj dôvod, pre ktorý predseda súdu udelil súdcovi písomné napomenutie.

Podľa § 30 ods. 4 prvej vety Zákona o sudcoch, súdca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konáť plynule bez zbytočných prietiahov. Navrhovateľ sice upozornil predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí dňa 9. 7. 2004, resp. aj dňa 7. 9. 2004 teda predtým, ako vo veci

rozhodol, tieto upozornenia prakticky nemali vplyv na prieťah v konaní, ktorý vznikol predtým. Opodstatnená podľa názoru disciplinárneho súdu nie je ani pripomienka navrhovateľa, že postup predsedu súdu by bol opodstatnený, ak by sa jednalo o najmenej dva skutky porušenia povinnosti, pretože ani z gramatického výkladu ustanovenia § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch nevyplýva, že musí íst o opakovanej porušenie povinnosti, ale že z dikej ustanovenia § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch vyplýva, že ide o nedostatky v práci menšieho významu.

Vzhľadom na to, že v osobe Mgr. L. [REDACTED] B. [REDACTED] ide o sudsú, ktorý si inak riadne plní svoje povinnosti, na čo predseda súdu súčasne poukazoval, aj disciplinárny súd bol toho názoru, že s ohľadom na takéto hodnotenie sudsú bol postup predsedu súdu, ktorým vybavil vec písomným napomenutím sudsú bez ďalších následkov, celkom primeraný a adekvátny porušeniu povinnosti zo strany sudsú. Treba poukázať na to, že v prípade objektívne zistených prieťahov v konaní sa postupuje podstatne prísnejšie podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania, ku ktorému postupu predseda okresného súdu nesiahol a od ktorého postupu bol sudsú ušetrený.

Disciplinárny súd preto po zistení skutkového stavu, vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že konaním navrhovateľa došlo /prinajmenšom/ k naplneniu zákonných znakov ustanovenia § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch a preto návrh o určenie neplatnosti písomného napomenutia zamietol.

P o u ċ e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V Bratislave dňa 18. februára 2005

JUDr. Emília Zimová, v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

